

εἴητε, vel ἐβλάθει, ὄντως, re vera: ne falso nomine present se vocatos & de re vulgari. Exemplaria nonnulla legunt ὄντες, quod si probatur, dices esse dictionem περιττον, id est, otiosam, & ornatus non necessitatis gratia adhibitam. ἢ, illius Dei, de quo facta est vobis, à Carione vos accersente, mentio. Θάρρει,] imperatium à θαρρέω, confi-

Καὶ συντεταγμένως, καὶ καταβεβληκευμένως.

Ὅπως δέ μοι καὶ τὰλλα συμπράσσειται

Εἴσεσθε, καὶ σωτήρες ὄντες τῆς θεοῦ.

Χο. Θάρρει. βλέπειν γὰρ ἀντικρὺς δόξεις μ' Ἄρη.

Δεινὸν γὰρ εἰ ξιωβόλος μὲν εἶνεκα

Ὡσιζόμεσθ' ἔχαστο ἐν τῇ κλησίᾳ,

Αὐτὸν δὲ τὸν Πλούτον παρεῖλω τῷ λαβείν.

Χρ. Καὶ μὲν ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τοῦτον Περσιόντα. δῆλον δὲ ὅτι, ὅτι τῷ πρῶτῳ γματῷ

Ακηρόεν π, τῇ βαδίσῃ καὶ τῷ τῷ χι.

Σχόλια. Δόξεις μ' Ἄρη.] ὡς αὐτὸν τὸν Ἄρεα ἢ θεόν, ἔχεις σύμμαχον. δόξεις μὲ φησι τὸν Ἄρεα ὁρᾶν, ἀντὶ τοῦ κατ' ὁρωτικὸν & πρακτικὸν ἀκρως, & ἀπειλητικῶς φησι βλεψῶ πρὸς τοὺς βιαζομένους. ἄλλως, παροιμία ὅτι τῷ ὑπάρχοντι πάντι ἀνέει συμπαράτειν καὶ συναίρεσθαι εἰς βοήθειαν. Εἰ ξιωβόλου.] ὅτι οὐχ ἡσατέ ἢ δικαστὴς ὁ μισθὸς ἀλλὰ καὶ χυμὸν μετέβαλλον. ἢ τοῦ λέγει, ὡς τιγὼν ἐκ τούτων δικαστῶν ὄντων.

GERARDVS. βλέπειν γάρ.] Si καὶ λέξιν hoc reddere lubet, dices: Palam existimabis me Martem videre, id est, dices me illis præditum oculis quales Marti tribuuntur, tetro vultu meo & minaci, animi ardorem, truculentiam, tumultū & bellam præ me ferā, vt sola specie, & ipso vultu quem representabo, quoscunque abs te facile sim propulsaturus. legunt nonnulli pro δόξεις ἄρη, δόξης ἄρῃ, quæ Attica sunt, nam pro ei Attici ponunt ἡ, πρόque ἄρης ἄρεος, dicunt ἄρης, ἄρου. δεινόν. s. ἐν graue fuerit, & non ferendum. Τειωβόλου,] ob rem nullius pretij, pro re vilissima & vix triobolo dignῇ.

Σχόλια. Ὡσιζόμεσθ'.] ὠθεύμεθα. & ῥωμάιοι ὡσία τῶς θύρας φασὶ πρὸς τὸ ἐξωθεῖν ἢ ἐπερχόμενον. ἐν τῇ κλησίᾳ ἢ οὐδεὶς ἐδίδασκεν εἰ μὴ ἐπέβαινε τῷ ξένῳ αὐτῷ. ὅτι ἢ τελείας ἡλικίας ἦσαν, εἰσέρχοντο μὲν εἰς τὴν κλησίαν, ἐκ ἐδίδασκον ἢ, τῶν οὖν αὐτῶν ἐκ κλησίας εἰς ποίησιν φανερόν τι λαμβάνειν ἀπὸ τῷ τῷ πόλεως προσόδων οἱ δημαγωγοὶ ποιεῖντες τὴν πόλιν. ὕστερον ἢ ὁ Κλέων ἐποίησεν αὐτὸ τελεώσον. ἀφῆλξεν ἢ εἰς τὴν κλησίαν ἐκ εἰσέρχεται.

BISETVS. Ὡσιζόμεσθ'.] Ὁ Σειδάς ἐ καλῶς ὠσίας τῶς θύρας τοῖς ῥωμαίοις καλεῖσθαι λέγει. ὅθεν ὡσιάειος, ὁ κρατὴρ τῶς θύρας καὶ ὠθίζων τοὺς εἰσινεμβαλομένους ὡς ἢ ἐκ ἀκέρω μέλλοντος γίνεσθαι ἀκέρω, ὡς οὕτω ἐκ τῷ ὡσῶ γίνεσθαι τὸ ὡσιώ, ὡς ὅθεν ὡσιζέω & ὡσιζομαι, τὸ ὡθίζω. ὁ αὐτὸς Σουίδας καὶ δὲ τῷ ὡ μισθῷ ὡσιάειος θύρας καλεῖσθαι λέγει. ἀλλ' οἱ ῥωμαῖοι ὡσία λέγουσιν οἰονεῖ ὅδεσθαι, πρὸς τὸ ὅδεσθαι, ὁ καὶ τὴν ὅπῃ ὡσειν αὐτῷ δὲ λαμβάνειν, τὸ ἀντίστασθαι δηλοῖ, ὅτι τοὺς εἰ-

do, audacior fio. Quoniam Chremylus choro indicauerat se nonnihil dubitare cum dixit ὡσας, δέ μοι &c. idcirco chorus eum confirmans hoc verbo, iubet vt animo sit hac in re otioso, in seruando enim Pluto auxiliatorem strenuum se futurum, & acerrimum tutatorem.

Et obuiis vlnis amplector: quod anipnis Tam propensis pleno huc aduentatis gradu, Minimèque remisso. Quod nunc reliquum est, date operam,

Vt etiam in ceteris præsto adsiis mihi:

Plutumque tecum vnà afferueris serid.

CH. Bono anima es, nam talem me sociū senties,

Vt alterum Martem videre te putes.

Si enim in conuentibus propter teruncium

Subinde altercamur: certè indignum fiet,

Ipsam Plutum è manibus cuiquam dimittere.

CH. Atenim video huc & Blepsidemum accedere:

Certum est ex incessu prospero, & celeri gradu,

Quod iam aliquid de isthoc rescini negotio.

σέναι θελόντας καλῶς.

GERARDVS. Ὡσιζόμεσθ' α,] pro ὠθεύμεσθ' α. hoc modo primam personam pluralem verborū din μαι prisci Attici proferebāt, qui mos Ionibus postea fuit familiarissimus. ὡσιζόμεσθ' α, siue ὠθίζεσθ' α, plebs dicebatur, quando in concilium & conuentum vocata discrepabat, altercatione turbulenta conflictabatur: huiusmodi porro, id est vulgi & plebis miscellanæ ἐκκλησία, concio & cōgregatio, δὲ κλησις vocabatur, quomodo Cōsulū cœtus σύγκλησις. Per apharelin κλησία pro ἐκκλησία effertur. αὐτὸν, ipsum Plutum, id est, solidas opes quales Plutus suis largitur. παρεῖλω ἀπάρεμι sino & permitto, concedo. πρὸς τινί, alicui.

Σχόλια. Βλεψίδημον.] Βλεψίδημος, ὁ πρὸς τῷ δῆμον βλέπων, καὶ τούτου τῷ πρὸς ζῶντι πρὸς ἐξέμχους ὑπερτίης γὰρ τῷ τῷ δημόσια ἐνεργουῶν.

GERARDVS. Καὶ Βλεψίδημον,] καὶ præterea, prætér vos à me vocatos ecce qui ultro etiā ad nos venit. In hac comœdia tria sunt ab Aristophane conficta nomina βλεψίδημος, χρεμύλος & κλειών. Blepsidemus quasi ὁ βλέπων εἰς τῷ δῆμον, vir pauper qui oculos conuertit & iactat in populum vnde auxilium sperat: proinde ad Chremylum quondam æqualem suum, nunc diuitem factū inuocatus etiam venit. χρεμύλος δὲ τῷ χρεός debitum, & ἀμύλλω τὸ ἀπατῶ decipio, quasi qui prætér inopia cogatur suos creditores fallere non soluendo quod debet. Quod ad Carionem attinet, nulli dubium quin à Caribus nomen ductū sit, qui seruili fuisse ingenio dicuntur, paratī quiduis malorū pati mercede proposita, Propterea Aristophanes alibi ait, εἰ ἢ δὲ λόγος ὅτι. & Καρ. id est, Quod si seruus est, & Car. δῆλός ἐστι.] manifestus est, id est, apparet: vel neutro genere δῆλόν ἐστι, cōstat, certum est. ἢ πρῶτα μάλος, de hoc nostro negotio, nēpe de Pluto, & de cōmutata mea forte. ἀκῆκος, perfectum Atticū ab ἀκῆος audiuit pro intellexit, coniecturis collegit, quod corporis est.